

Kokkolan kauppaopiston parturi-kampaajalinjan opiskelija

Olin Englannissa Bury St. Edmunds nimisessä paikassa kolme viikkoa. Olin siellä tutustumassa hiusalan kouluun sekä kahteen eri kampaamoon. Yövyin kahden muun suomalaisen kanssa Bed&Breakfast:ssä. Paikka oli ihan viihtyisä. Meillä oli siellä pieni jääkaappi, mikro ja tv. Olisi ollut hyvä jos olisi ollut ruuanlaittomahdollisuus, sillä söimme aika paljon valmisruokia ja se tuli melko kalliiksi.

Bury oli todella kaunis kaupunki. Ei kovin iso, mutta kaikki mitä tarvitsi oli saatavilla. Ihmiset olivat myös ystävällisiä. Siellä oli iso puisto, jossa ihmiset viettivät paljon aikaa. He pelasivat, söivät ja ottivat aurinkoa.

Aluksi oli hankala ymmärtää ihmisten puhetta, sillä brittiaksentti oli aika voimakas ja siihen päälle vielä paikallinen murre. Onneksi siihen tottui nopeasti. Liikenne oli paljon vauhdikkaampaa kuin Suomessa. Autot ajoivat kovaa ja oli outoa mennä tien yli kun autot ajoivat eripuolella tietä. Kaikki kaupat menivät todella aikaisin kiinni. Kun pääsi töistä viiden ja kuuden välillä, oli kiire lähteä ostamaan ruokaa.

Koulussa olin neljä päivää. Koulu oli melko samanlainen kuin Suomessa. Tosin kouluruoka oli todella rasvaista ja epäterveellistä. Oppilaat söivät paljon ranskalaisia, pitsaa ja sipsejä. Opettajia puhuteltiin kunnioittavammin. Sanottiin esimerkiksi Miss ja sitten opettajan sukunimi. Luulin aluksi että kaikki hiusalan opettajat tiesivät tulostan i, joten oli outoa kun monille piti kertoa kuka olen ja miksi olen täällä. Seurasin siellä lähinnä opiskelijoiden työskentelyä. Sain tehdä myös kampauksia harjoituspähän. Koululla oli opiskelijajäritys, samoin kuin meillä Suomessa ja sainkin tehdä yhden leikkauksen.

Se onnistui hyvin ja he olivat ihmeissään osaamisestani, sillä heillä taso on hieman alhaisempaa kuin Suomessa.

Olin myös yhdessä kampaamossa kaksi päivää ja toisessa viikon. Molemmissa ihmiset olivat todella ystävällisiä ja ottivat minut hyvin vastaan. Kerroin heille aika paljon Suomesta, sillä he eivät tieneet oikeastaan mitään maastamme. He olivat kauhuissaan Suomen talvesta, sillä heidän mielestään täällä on todella kylmä.

Hygieniataso oli mielestäni huono. Toisessa kampaamossa pestiin värikupit, kammat ja astiat samassa vedessä. Pyyhkeitä ei pesty joka kerta, vaan ne kuivattiin ja käytettiin uudelleen.

Kampaamossa oli myös eri tasoja. Kaikki eivät tehneet kaikkia töitä, vaan esimerkiksi hiusten pesijät olivat erikseen. Ylemmälle tasolle pääsi, kun oli työskennellyt pari vuotta. Työasusta on hankala sanoa, sillä kummassakin kampaamossa pukeuduttiin ihan eri tavalla. Toisessa oli siisti työasu. Mustat suorat housut sekä musta kauluspaita, mutta monet käyttivät korkokenkiä. Toisessa taas käytettiin minihameita, toppeja sekä myös korkokenkiä.

Kaiken kaikkiaan tämä oli todella mahtava kokemus ja kolme viikkoa on mielestäni sopiva työssäoppimisaika. Se ei ole liian pitkä, mutta kuitenkin ehtii tottua uuteen arkeen ja siinä näkee parhaiten ihmisten elintavat. Suosittelen kyllä kaikille harjoittelua ulkomailla!

Viimeksi muutettu: maanantai, 24 lokakuu 2011, 12:15